A°. 1862. 13de JAARGANG. No. 1169.

HOORNSCHE COURANT.

ARRONDISSEMENTS-BLAD.

ZATURDAG, 25 OCTOBER.

OFFICIEEL GEDEELTE.

KEURE
OMTRENT DE
BEESTENMARKTEN.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente *HOORN*, brengen ter kennisse van de belanghebbenden :

1. Dat er ter gelegenheid van de GROOTE NAJAARS-VEEMARKT, alhier gehouden wordende op Maandag den 10 en 24 November 1862, vóór *Zondag middag 12 uren*, geen Vee op de Markt mag worden geplaatst.
2. Dat *Zondag morgen ten zeven uren* door de Agenten van Politie zullen worden aangewezen, aan de Kooplieden, die gewoon zijn hier Koeijen ter Markt ter verkoop aan te bieden, en tot dusverre het genot eener vaste plaats hebben gehad, de ruimte, welke zij voor hun ter Markt aan te voeren Vee behoeven.
3. Dat aan de eerste en laatste paal van de aan elk aangewezene ruimte, door den Koopman met krijt of roodaard, met duidelijke letters zijn naam moet worden aangewezen.
4. Dat de Agenten van Politie moeten aanteekenen de nommers der palen en de zijde der straat aan elk Koopman ter plaatsing van zijne Koeijen aangewezen.
5. Dat het niet aan anderen zal geoorloofd zijn, deze aangewezene ruimte te bezetten.
6. Dat de gewone Najaars VETTE VARKENMARKTEN zullen aanvangen met den eersten Vrijdag in November en eindigen op den tweeden Vrijdag in December. Zullende deze Markt als vroeger plaats hebben op het *Breed*.
7. Dat de gewone Najaarsmarkten van VETTE RUNDEREN, zullen gehouden worden op de Veemarkt bij de *Noorderpoort*, op elken Vrijdag van de maanden November en December.
8. Dat de Groote Najaars BEESTENMARKTEN zullen gehouden worden op de Markt bij de *Noorderpoort*, langs het *Noord* en *Breed*.
9. Dat de gewone Maandagsche Markt van VETTE KALVEREN, SCHAPEN enz., op Maandag den 10 November 1862 zal stilstaan:
10. Dat, ten tijde der vastgestelde Groote Beestenmarkten binnen deze Stad, niemand met eenige soorten van Runderbeesten zal mogen voorstaan *buiten dezer Stads Poorten*, noch *langs de Cingels*, op het *Keern* of *Risdam*; om dezelve op eenigerhande wijze ter verkoop aan te bieden of te verkoopen.

»En wordt alzoo elk en een iegelijk gewaarschuwd »om ten tijde van gemelde Beestenmarkten, op voorschreven verbodene plaatsen eenige Beesten te koopen, »maar zullen al dezelve, van welke soort ook, moeten »worden gebragt en geplaatst op de *Paardenmarkt*, »binnen deze Stad, binnen de leuningen, blijvende »de plaatsen of gang tusschen de leuningen vrij, en »voorts van de Herbergen, *de Roskam* en *het Wapen* »*van West-Friesland* genaamd, langs het *Noord* en *het* »*Breed*, in eene dubbele rij, alzoo dat de kleine straten »vrij zullen moeten blijven, ten welken einde langs die »plaatsen zullen worden gesteld palen met touwen »doorschoren, waaraan de beesten vast moeten gemaakt »worden, en welke plaatsen alleen bepaald worden »voor de Marktplaats der Beesten binnen deze Stad, »zullende de overtreders in dezen, zoo koopers als »verkoopers, vervallen in eene boete van *een Gulden* »voor ieder Beest; terwijl de bewoners of eigenaars »der Huizen, Pakhuizen en Stallen, langs de Paardenmarkt, het Noord en het Breed, gehouden zullen zijn, »en worden voor zooveel des noods gelast, om gedurende »de vastgestelde Groote Beestenmarkten, de straten voor »dezelve op te ruimen van alle Wagens, Karren, Hout »en dergelijken, zonder iets daarop te laten blijven, op »eene boete van *Drie Gulden*."

»Waarschuwende derhalve H. E. A. elk en iegelijk »bovengemelde bepalingen en verordeningen in acht te »nemen, en vóór die vastgestelde Marktdagen met eenig »Rundvee publiek binnen deze Stad te markten, hetzij »met veilen, bieden, koopen of verkoopen, direct of »indirect, op verbeurte bij de overtreders van weder»zijden van *twee Gulden* voor ieder Beest."

Aldus gearresteerd den 14 October 1862, en ten zelfden dage gepubliceerd.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
T. KROON, Wethouder.
De Secretaris,
G. H. BAST.

Feiten en Beschouwingen.

In Italië spreekt men nog altoos van eene ministeriële crisis en wordt de Heer *Lafarina* genoemd als opvolger van den Heer *Ratazzi*. Anderen beweren, dat de Heer *Ratazzi* aan het bewind van zaken blijft en zich bij de partij van *Garribaldi* aansluiten zal. Een van beiden moet intusschen gebeuren. *Ratazzi* heeft slechts de keuze tusschen aftreden of vooruitgaan; stilstand is voor hem onmogelijk, nu hij slechts met twee mededeelingen voor het parlement kan optreden, namelijk de gelukkige (?) overwinning bij Aspremonte en het uit Parijs ontvangen verbod, om ooit aan Rome als hoofdstad van Italië te denken.

Het protest van Generaal *Garribaldi* tegen de amnestie zal spoedig verschijnen. Er zijn te vergeefsch pogingen aangewend, om hem van dit plan te doen afzien.

De ex-Koningin van Napels heeft vast besloten zich geheel van haar gemaal te scheiden; zij zal haar verder leven in het Ursulijnen-klooster doorbrengen. *Frans II* zal dus voortaan zonder vrouw en zonder kroon zijn. Aangaande dit *anti* negentiende eeuws besluit van de jeugdige vorstin loopen zeer vele geruchten, de ware reden is echter niet bekend, dit is zeker, dat zij zich in haar huwelijk zeer ongelukkig gevoelde.

Latere berigten melden dat zij den sluijer voor goed heeft aangenomen. De Graaf en de Gravin *van Trani* (hare schoonbroeder en zuster) zijn bij haar te Augsburg geweest, doch hunne pogingen, om haar van haar besluit af te brengen, waren vruchteloos. Arme Koningin! om zoo jong reeds het leven vaarwel te zeggen.

In den laatsten Franschen ministerraad heeft eene discussie plaats gehad tusschen den Keizer en den Heer *Fould*, over het rooven van een transport met geld ter waarde van 5 millioen francs door de Mexicaansche querillas. De Heer *Fould* noemde dit eene verspilling van geld, en dat hij dit den armen renteniers, zoo als hij zich uitdrukte, moest afpersen. „Stel u gerust - zeide de Keizer - dat is slechts eene geleende premie; wij zullen die met woeker terug ontvangen."

De gewezen Franschen gezant te Rome, de Heer *de la Valette*, schijnt geheel in ongenade te zijn gevallen; de regering misprijst niet alleen zijn politieke gedragslijn te Rome, maar ook zijne handelingen tegenover eenige kardinalen. De nieuwe Minister van Buitenlandsche Zaken in Frankrijk heeft bij de aanvaarding van zijn ambt eene circulaire gerigt, welke geene enkele afdoende verklaring bevat en zoo onduidelijk als slechts eenigzins mogelijk is. Het is een meesterstuk van bedektheden, waarin alleen duidelijk doorschijnt, dat de Minister het omtrent het *status quo* met den Keizer eens is. „De Romeinsche kwestie," zegt hij o. a., „betreft de hoogste belangen der godsdienst en die der staatkunde. Zij wekt op alle punten des aardbols eene bekommering, die de meeste aanspraak heeft op eerbied, en bij de beschouwing der moeijelijkheden, die er aan verbonden zijn, beschouwt de Keizer het als zijn eersten pligt, alles te vermijden, wat den minsten schijn zou kunnen hebben, als of hij van zijn' kant zich laat medeslepen of afbrengen van de gedragslijn, die hij zich voorgeschreven heeft."

Er heeft zich alweder een nieuw beeld van onze Lieve Vrouwe opgedaan. De geschiedenis van dit beeld is als volgt: Een landbouwer te Carcassone (Frankrijk), die dezer dagen met ploegen bezig was, zag dat zijne ossen zich eensklaps op de knieën wierpen. Niets kon hen doen opstaan. Hij deed onderzoek, begon te graven en vond het Madonna-beeld. Hij nam het mede naar huis, doch vond het denzelfden dag weder op de plaats, waar hij het had opgegraven; dit herhaalde zich telkens, wanneer hij het naar huis had genomen. Er werd toen dadelijk eene kapel op het land van den boer opgerigt, terwijl de bisschop van Carcassone door den paus belast werd het beeld te kroonen. Die krooning heeft nu plaats gehad en de geestdrift bij de plegtigheid der krooning was onbeschrijfelijk.

Nopens Pruissen is nog niet veel nader nieuws. De redevoering des Konings, in antwoord op de zoogenaamde loyauteits-adressen van eenige conservatieve deputatiën, toont aan, dat deze voortgaat in zijne noodlottige opvatting van den tegenwoordigen staat van zaken in zijn rijk, of wel met opzet dien toestand niet in de werkelijkheid wil erkennen, noch laten erkennen. Voor dit laatste pleit de, zelfs onder het beruchte ministerie *Manteuffel* voorbeeldelooze, willekeur, waarmede de drukpers in Pruissen thans vervolgd wordt; gelukkig echter, dat de openbare meening zich niet laat onderdrukken, en dat elke daartoe strekkende poging ten slotte uitloopt in het nadeel van hen, die haar te baat nemen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 Oct. De publieke opinie hier te lande wordt steeds vijandiger gezind jegens onzen getrouwen bondgenoot aan de overzijde van het water, maar in lange zag men deze stemming niet zóó scherp uitgedrukt als in een artikel van den *Spectator*, dat bijna door alle dagbladen werd overgenomen. Sprekende van den invloed van het tweede Keizerrijk, vraagt dat blad: „Maar wie kan beweren, dat de zedelijke invloed van het tweede Keizerrijk op eenig land gunstig gewerkt heeft, wanneer men daarvan althans uitzondert, wat ontstaan is uit weërstand tegen dien invloed, uit den haat, dien zij wekte? Voor Engeland heeft het Fransche Keizerrijk twee groote dingen gedaan: het is oorzaak geworden van onze vrijwilligers-beweging, het heeft ons genoodzaakt tot vernieuwing der vloot. Maar in deze zaken openbaarde zich juist de behoefte tot verzet. Aan het Keizerrijk zijn onze vrouwen en dochters de fraaije uitvinding verschuldigd van eene Fransche Keizerin, die zich schaamde moeder te heeten, en die reeds de oorzaak geworden is van meer schrikkelijke ongelukken, dan alle andere kleedingstukken te zamen ooit hebben te weeg gebragt. (O! O!)

DUITSCHLAND.

Uit Munchen verneemt men, dat de Koningin van Napels dadelijk bij hare aankomst in het ouderlijk paleis te kennen heeft gegeven, niet naar Rome terug te willen gaan, en liever den sluijer aan te nemen. Haar huwelijk moet, vooral

door de lastig knellende etikette van het Naphof, en door de houding harer schoonmoeder, alles behalve gemakkelijk voor haar geweest zijn. „Ach," moet zij tot hare zuster, de Keizerin van Oostenrijk, gezegd hebben: „had mij te Gaëta maar een kogel getroffen." Zij bevindt zich op het oogenblik in een klooster. Welligt dat haar broeder *Lodewijk*, die altijd tegen het huwelijk was, en zich nu te Rome bevindt, nog eene verzoening tot stand brengt. Zoo niet, dan zal zij zeker, zegt men, bij haar besluit volharden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

HOORN, 24 October.

Het verzoekschrift, van wege de Burgerij dezer Stad, gisteren morgen van hier aan Z.Exc. den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken verzonden, en hetwelk door een groot aantal ingezetenen meest allen Kiezers is onderteekend, is van den volgenden inhoud:

Aan
Zijne Excellentie den Heere Minister
van Binnenlandsche Zaken
te *'s Gravenhage.*

Geven met verschuldigden eerbied te kennen, de ondergeteekenden, kiezers en ingezetenen der stad Hoorn.

Dat tot hunne groote droefheid op den 20 September ll. is overleden Jhr. Mr. *Pieter van Akerlaken*, Burgemeester dezer Gemeente.

Dat de smart over dit verlies nog vergroot wordt door de onbekendheid, wie tot opvolger van dien waardigen overledene zal benoemd worden.

Dat het hun, bezield met liefde en gehechtheid aan de Stad hunner inwoning, niet onverschillig is, aan wien de zorgen en het bestuur daarvan wordt opgedragen.

Dat wanneer de keuze zoowel aan ondergeteekenden als aan elk ander ingezeten van onderscheiden rang en stand werd overgelaten, Jhr. Mr. *Dirk van Akerlaken*, President der Arrondissements-Regtbank alhier, eenstemmig als de waardige opvolger van Zijnen geachten Vader zou worden aangewezen.

Op dien grond hebben wij dan ook gemeend ons tot Uwe Excellentie te moeten wenden, met het eerbiedig verzoek, dat het Uwe Excellentie moge behagen hem, Jhr. Mr. *Dirk van Akerlaken*, het Burgemeesterschap dezer Gemeente aan te bieden, en de aanneming van die betrekking door hem zoo veel mogelijk te willen bevorderen.

't Welk doende, enz.

HOORN, 20 October 1862.

Volgen de onderteekeningen.

— Aan het einde der civiele teregtzitting van 22 dezer, werd den leden der Regtbank en der balie een hartelijk woord van afscheid toegesproken door den officier van Justitie, Mr. *W. Terpstra*, door Z. M. onlangs benoemd tot Advokaat Generaal bij het Hof van Zuid-Holland. De president, en na hem de Substituut-Officier en namens de balie Mr. *J. A. Haakman* beantwoorden de indrukwekkende rede, door den tot hooger functieën geroepene uitgesproken. Van hunne deelneming op ondubbelzinnige wijze doende blijken, vermogten zij hun leedwezen niet verbergen over het vertrek van een' man, die door zijne kunde, gepaard aan groote humaniteit en regtschapenheid eer deed aan zijne betrekking en aan het collegie, waarbij hij werkzaam was. De Stad Hoorn verliest in Mr. *W. Terpstra* een waardig ingezeten, die menigmalen heeft getoond hare belaugen met ijver voor te staan.

Zijn vierjarig verblijf ter dezer stede zal bij alle weldenkenden in duurzaam dankbare herinnering blijven.

— Bij Z. M. besluit van 19 Oct. No. 21, is benoemd tot Officier van Justitie bij de Arrondissements-Regtbank te Hoorn, Mr. *Eyssonius Wichers*, thans Substituut-Officier van Justitie bij de Arrondissements-Regtbank te Leiden.

— De regtbank te 's Hertogenbosch, heeft den 16den dezer uitspraak gedaan in de zaak van den advokaat *van Baerle*, te Breda, wegens de meervermelde beleediging van den heer griffier bij het kantongeregt te Ginneken, hem schuldig verklaard aan het met woorden beleedigen van een magistraatspersoon van het regtsbewind, ter gelegenheid van de waarneming zijner functiën, en hem, *van Baerle*, na bereids tot cellulaire gevangenisstraf van meer dan zes maanden veroordeeld te zijn geweest, tot drie maanden eenzame opsluiting verwezen.

— In 1846 was het cijfer van ons budget *f* 70,727,705, en over 1863 is gevraagd *f* 98,168,128,53², met inbegrip van ruim 22 millioen voor spoorwegen en slaven-emancipatie, alzoo, zonder de extra uitgaven, nog ongeveer 5 millioen gulden meer.

— Onberekenbare schatten, zegt de *Utrechtsche Cour.*, geene honderde, maar duizende millioenen zijn in de laatste jaren aan oorlogstoerustingen verspild. De opbrengst van belastingen of belastingen, door rijken en schamelen opgebragt, is besteed aan uitrustingen, die weldra weder door anderen werden te niet gedaan. En wat nog erger is, legers werden op de been gebragt en gehouden, grootendeels om niets te doen dan om in garnizoen te liggen en kampementen te betrekken, tot welk bedrijf van onbeduidendheid en ledigheid, honderd duizenden van de nijverste handen gedoemd werden, die op het veld van arbeid en industrie, den nationale rijkdom met millioenen hadden kunnen doen toenemen.

Wanneer *Victor Hugo* in zijn beroemd werk „les misérables" ergens eene berekening maakt van de sommen, die jaarlijks in Frankrijk aan saluutschoten worden ten koste gelegd, en vraagt, hoeveel menschelijke ellende daarvoor had kunnen geleenigd worden, mag de vraag nog minder overtollig schijnen, hoeveel er tot ontwikkeling van stoffelijken en zedelijken welstand van het menschdom zoude hebben kunnen gedaan worden, wanneer slechts drie vierde of de helft der in den laatsten tijd aan krijgstoerustingen verspilde sommen, daaraan waren toegewijd?

Deze invretende kanker van staande legers en krijgvaardigheid is een geschenk van den Franschen Keizer, die vooral ook is overgeslagen op die Regeringen, welke zich aan de zijne in haar wezen aansluiten, en welke in het leger minder nog een middel tot het bewaren der onschenbaarheid tegen het buitenland, dan wel steun tegen eigen onderdanen zoeken. Groot-Britannië heeft echter ook voor Frankrijk niet achter willen blijven, en de kleine, in Europa's weegschaal bijna niets wegende Staatjes, willen op hunne beurt mede doen zoover hunne krachten het toelaten, al is het met gevaar om even als de kikvorsch in de fabel, zich op te blazen tot zij barsten.

Ons Vaderland schijnt ook mede te willen doen (getuige den raad om gepantserde schepen te bouwen) in den algemeenen wedstrijd van den tot aan de tanden gewapende vrede! Wij zullen dan niet achter blijven, zullen de mannen van het vak met zelfvoldoening zeggen; maar wij zullen met onze financiën bitter ten achteren raken, mogen er de financiers en de menigte wel zuchtend op laten volgen!

Voorzigtigheid mag onzen staatslieden echter zeker in hooge mate aanbevolen worden, waar het de uitgaven geldt voor krijgstoerustingen, die in den laatsten tijd in zoo vele landen tot de schromelijkste hoogte worden opgevoerd.

— Aan *'t Handels- en Effectenblad* wordt nu geschreven, dat Dr. *Pierson* en Dr. *van Bell*, predikanten te Rotterdam en Amsterdam, op het tweetal voor het professoraat te Utrecht zouden staan.

— Men schrijft uit Batavia:

Men ontvangt de tijding van Jeddo, dat *Koewa Jamatono Kami*, vroeger Minister van Buitenlandsche Zaken, zich den buik heeft opengesneden. Deze Prins kreeg in last van den Taikoen, om namens hem zich naar den Mikado te begeven, dewijl deze hem, Taikoen, naar Maico of Kioto had opgeroepen. De benoemde afgezant, niets dan verdriet en oneer uit die zending verwachtende, weigerde te gaan en sneed zich den buik open.

Deze zending is toen opgedragen geworden aan een ander van dezelfde hooge geboorte, doch armer, en deze heeft zich daartoe laten bewegen door eene geldelijke belooning van 10,000 Rio of *f* 40,000 ruim.

Menigeen vormt zich een verkeerd denkbeeld omtrent het buiksnijden (Septkoe of laag Japansch Harikiri) en denkt dat het een eenvoudige zelfmoord is. Zulks is het geval hoegenaamd niet. Zoodra een beambte om zijne eer te redden het noodzakelijk vindt zich den buik open te snijden, geeft hij hiervan kennis aan de mannelijke leden van zijne familie en komen deze op den bepaalden dag bijeen. Deze alle vergaderd zijnde, komt de buiksnijder in feestgewaad binnen en zet zich neder, waarop hem door zijn naastbestaanden bloedverwant eene kleine sabel op een verlakt tafeltje wordt aangeboden, die zich daarop eerbiedig retireert en achter hem gaat staan. De buiksnijder verklaart daarop, waarom hij hiertoe overgaat, welke redenen hem voor de eer van zijne familie daartoe hebben bewogen, welke woorden letterlijk worden opgeschreven, waarop een ieder ten bewijze van goedkeuring zich eerbiedig buigt. De patient neemt daarop den sabel en snijdt zich van de linker- tot de regterzijde over den buik en terstond daarop onthoofd de naastbestaande, die hem den sabel heeft aangeboden en achter hem is gaan staan, met één slag den buiksnijder. Het ligchaam wordt dan gereinigd van het bloed, in linnen gewikkeld en versierd en komen de kinderen van den overledene voor diens ligchaam bidden, dat zij den noodigen moed mogen hebben om, zoo noodig, te sterven als hun geëerbiedigde vader.

De overledene bozeemt daarna evenveel achting en eerbied in als een onzer helden, die zijn bloed voor het vaderland opoffert, en op het veld van eer sterft, en zoo lang het lijk nog boven aarde staat, komen dagelijksch, zelfs voor de geslotene poort, officieren om moed bidden, om voor het vaderland te sterven.

— Volgens het *Weekblad van het Regt* heeft zich in de maand Julij 1862 de burgerlijke regtbank der Seine (1°. kamer) moeten bezighouden, met eene procedure over het „eigendomsregt van een danspas." Door den heer *Perrot* werd 10,000 francs schadevergoeding geëischt van den heer *Petipa*, uithoofde deze eene danspas had ingevoerd, die door den heer *Perrot* was uitgedacht. De regtbank heeft den heer *Petipa* veroordeeld, om aan den heer *Perrot* eene som van 300 francs als schadeloosstelling te betalen, en wel o. a. na de overweging: dat, indien het waar is, dat de pas ontleend moge zijn aan de volksdansen van verschillende landen, sedert lang op de schouwburgen bekend en uitgevoerd, daaruit niettemin volgt, dat de onderlinge combinatie van die dansen, door de beweging der passen, en door hare betrekking tot de muziek, eene van die dansen zelve afgescheidene compositie kunnen uitmaken, en daardoor een eigenaardig karakter erlangen, dat dit werk even als alle kunst compositie, de eigendom van zijnen auteur is, en diensvolgens niet buiten zijne toestemming mag worden vertoond.

GEMEENTE-RAAD te HOORN.

Vergadering van 23 Sept. 1862.

Voorzitter de Heer Wethouder Kroon.

Tegenwoordig met den Voorzitter 12 leden, als: de Heeren de Vicq, de Vries, Boldingh, Nijssen, Opperdoes Alewijn, Messchaert, Booij, Faber, Stokbroo, Bloem en Terpstra.

Nadat door den Voorzitter hulde was toegebragt aan de nagedachtenis van den overledene Burgemeester, de Heer Jhr Mr. P. van Akerlaken, aan wiens zegenrijk bestuur, gedurende bijna 18 jaren, deze stad zooveel is verpligt, worden de notulen van de vergadering van 3 September ll. gelezen en goedgekeurd.

Daarna wordt door den Voorzitter megedeeld, dat is ingekomen.

I. Een extract uit het register der deliberatiën van de Gedeputeerde Staten dezer Provincie, dd. 17 dezer No. 24, houdende:

1°. Goedkeuring van het gewijzigd bestek en verdere stukken voor den aanleg van werken tot zuivering van de Stads-riolen, voor zooveel betreft de daarin beschreven Zeewaterkeerende werken.

2°. Magtiging tot het onder de hand aanbesteden van het leveren en stellen van het Stoomwerktuig en toebehooren volgens het overgelegd concept-contract.

3°. Aanhouding van de gevraagde magtiging tot verkoop van inschrijving in het grootboek der 2½ pct. Nationale Schuld, tot *na* de gehouden aanbesteding, als wanneer het juiste bedrag van het te gelde te maken kapitaal bekend zal zijn.

Wordt besloten dit stuk aan te nemen voor kennisgeving.

II. Eene missive van mejufrouw Heering, Hulp-Onderwijzeresse aan de openbare school voor meer uitgebreid lager onderwijs voor meisjes, strekkende om tegen den 1 October e. k. eervol uit die betrekking te worden ontslagen.

Naar aanleiding van het daartoe door den Heer Faber gedaan voorstel wordt besloten het gevraagd eervol ontslag niet tegen den 1 October, maar met den 1 November aanstaande aan de adressant te verleenen.

III. Eene missive van commissarissen van de Bank van Leening alhier, dd. 22 dezer No. 8, daarbij conform art. 1 van het reglement en instructie derzelve Bank een voordragt inzendende ter vervulling der vacaturen, ontstaande tengevolgen de aftreding van den Heer van Lelijveld.

Wordt besloten dit stuk voor de leden ter visie te leggen en in eene volgende vergadering tot het doen eener keuze over te gaan.

IV. Eene missive als voren, dd. 15 dezer N°. 9, daarbij inzendende:

1°. De jaarrekening hunner administratie van 1 Augustus 1861 tot 1 Augustus 1862, met bij behoorende staten en bescheiden.

2°. Drie exemplaren van de reglementen en instructie betrekkelijk de Bank, waarin voorkomen het huishoudelijk reglement van commissarissen en de instructie voor de boekhouders, vastgesteld in de vergadering van 1 Julij ll.

Door den Voorzitter voorgesteld zijnde, om wat de reglementen betreft deze te deponeren in het archief en de rekening met de daartoe behoorende bescheiden ten fine van onderzoek te stellen inhanden van de commissie voor de financiën, wordt dien conform besloten.

V. Eene missive van de Brandraad. dd 15 dezer, daarbij inzendende de begrooting van ontvangst en uitgaaf bij het brandwezen voor het dienstjaar 1863, met de daarbij behoorende memorie van toelichting.

Wordt besloten ook deze stukken om onderzoek en rapport te stellen inhanden van den commissie voor de financiën

VI. Eene missive van Dr. Broers alhier, dd. 9 dezer, berigtende de hem onlangs opgedragen betrekking van commissaris over de stads apotheek aan te nemen.

VII. Eene missive van P. Bakker, onlangs benoemd tot Hoofd-Onderwijzer aan de Stads Armenschool alhier, houdende dankbetuiging voor die benoeming.

Wordt besloten beide deze stukken aan te nemen voor kennisgeving.

VIII. Ter visie gelegen hebbende:

a. Het procesverbaal ter zake de op den 31 Julij ll., door Burgemeester en Wethouders overeenkomstig het voorgeschreven bij art. 179 letter t. der gemeente-wet, gedane opneming der Bank van Leening te dezer stede.

b. De in dato 2 Augustus ll., door Burgemeester en Wethouders opgemaakte verantwoording wegens ontvangsten en uitgaven voor het fonds van het voormalig Sint Jans Gasthuis en zulks sedert de laatste rekening daarvan gedaan bij missive dd. 24 Jan. ll. No. 128.

Wordt. aangezien door geen der leden omtrent deze stukken het woord wordt verlangd, besloten zich met den inhoud te vereenigen en dezelve te deponeren in het archief.

IX. Daarna wordt gelezen en door den Voorzitter aan de orde van beraadslaging gesteld het ter visie gelegenhebbend rapport van de commissie voor de financiën omtrent de door haar onderzochte begrootingen.

1°. Van het Protestantsche Weeshuis.
2°. Van de Stadsbewaarschool.
3°. Van de Stads Naai- en Breischool.
4°. Van het Israëlitische Armbestuur, allen voor het dienstjaar 1863.

Geen der leden omtrent dit rapport het woord verlangende, wordt, overeenkomstig desselfs conclussie, tot goedkeuring van alle de voorschreven begrootingen besloten.

X. Rapport als voren, omtrent de aan haar verwezen rekening van het Israëlitisch Armbestuur over de dienst van 1861.

Geen der leden ook omtrent dit rapport het woord verlangende, wordt overeenkomstig de conclusie tot goedkeuring dezer rekening besloten, met bepaling, dat aangemeld armbestuur den wensch zal worden kenbaar gemaakt, dat het zich voortaan houde aan deszelfs ingezonden begrooting, waarop voor de dienstjaar 1863 tot aflossing van schuld de som van *f* 175 is uitgetrokken.

(Wordt vervolgt.)

PROVINCIAAL BLAD.

N°.
65. 9 October 1862. KENNISGEVING *betreffende het houden der kermis te* Graft.
67. 9 October 1862. BESLUIT *betreffende den herijk der maten en gewigten in* 1863.

Advertentiën.

Heden beviel van een Welgeschapen *DOCHTER* ALIDA VERMEULEN, geliefde Echtgenoot van K. F. SIEWERS.

HOORN, 20 October 1862.

Eenige en Algemeene Kennisgeving.

Ter kennis van de ingezetenen dezer Gemeente wordt gebragt, dat met toestemming van den Gemeente-raad de bestaande concessie tot exploitatie van de GAZFABRIEK van de vorige eigenaars is overgegaan op een te 's Gravenhage opgerigte NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP onder de benaming van **HOORNSCHE GAZMAATSCHAPPIJ**, onder Directie van de Heeren Dr. L. J. DE JONGH, Mr. D. LEON en den Bankier F. POLAK, allen woonachtig te 's Gravenhage.

Op het voelspoor van de afgetreden Vennootschap zal zich ook de thans opgerigte en in werking getreden Maatschappij, als sedert geruimen tijd hare Fabrieken hebbende te Kampen, Goes en Beverwijk, met de Gaszaak volkomen bekend, beijveren al het mogelijke te doen om aan het in haar te stellen vertrouwen te beantwoorden.

Zij heeft overigens de Eer ter kennis van de belanghebbenden te brengen, dat:

1°. Bij het doen van nieuwen aanleg de verbindingspijp van de hoofdbuis tot aan de straatdeur der woning van den Gazverbruiker gratis zal worden aangebragt.

2°. Voor den Gaz-aanleg van toestellen binnen'shuis en de daartoe benoodigde Ornamenten (welke laatsten desverkiezende ook buiten de Fabriek kunnen worden aangekocht) zal worden gevoegd de prijsvermindering reeds aangekondigd bij advertentie van de vorige eigenaars (*Hoornsche Courant* 19 Julij jl.) *desverkiezende te te voldoen in achtien gelijke en achtereenvolgende maandelyksche termijnen.*

3°. De Maatschappij zich ten overstaan der bewoners van huurhuizen verbindt, om bij het verlaten hunner panden, voor het geval dat zij den aanleg niet aan den opvolgenden bewoner kunnen overdoen, alsdan tegen terugname der pijpen, *Vijftig* percent of de *helft* der betaalde kosten van aanleg (waaronder echter niet begrepen zijn de Ornamenten, welke kunnen worden afgeschroefd) terug te betalen.

4°. Een nieuwe voorraad nette en goedkoope Ornamenten in het Magazijn der Fabriek aanwezig is.

5°. Ieder nieuwe Gazverbruiker verzocht wordt zich aan het Bureau der Fabriek des voormiddags tusschen negen en twaalf ure aan te melden.

Terwijl eindelijk zij, die nog gelden verschuldigd zijn aan de vroegere Firma, verzocht worden die in den loop van dit jaar te voldoen.

HOORN, den 15 October 1862.

De waarnemend Directeur der Hoornsche Gazmaatschappij,

H. LINSE.

PUBLIEKE VERKOOPING
in het ST. PIETERSHOF te *HOORN*, op Woensdag den 29sten October 1862, des morgens ten 9 ure.

Van een groote voorraad nieuw AARD- en POTWERK, LAMPENGLAZEN, THEESERVIEZEN, BORDEN, KOPPEN en SCHOTELS, enz.

Alles daags te voren van des Namiddags 2 tot 5 ure, algemeen te zien.

STEENKOLEN.

De ondergeteekende berigt dat bij hem nog te bekomen zijn beste **RHUR KAGCHELKOLEN**, zoo lang de voorraad strekt; dezelve worden vrij aan huis bezorgd voor den geringen prijs van *f* **1,50** per Mud à Contant, voor buiten de Stad vrij op de Schuit of Wagen, mits bij twee Mud inslaande, dertig Cent per Mud minder.

Wm. GROOT.

NB. *Men wordt verzocht bestellingen te doen bij J. GROOT Sr., Vischmarkt te* HOORN.

MEN VRAAGT OP HYPOTHEEK

EEN of DRIE DUIZEND GULDEN

tegen 5% interest en nader te bepalen Conditiën. Adres onder Lett. A. L. bij den Boekhandelaar C. BOLDINGH Hz. te HOORN.

Du Barry's Revalenta Arabica

overtreft door hare heilzame eigenschappen alle andere middelen; duizende en duizende herstelde Lijders getuigen hare verwonderlijke geneeskracht.

Het vooroordeel tegen de REVALENTA wijkt meer en meer en derzelver gebruik onder de meer beschaafden en gegoeden neemt dagelijks toe.

Vele beroemde Doctoren spreken er met zeer veel lof van en hebben ze met het beste gevolg aangewend, als Professor URE bij Verstoppingen en Zenuwachtigheid, Dr. SHORLAND bij Waterzucht en Verstoppingen, Dr. HARVEY bij Diarrhaea en Zenuwaandoeningen, Dr. GATTIKER bij Maagkanker, Dr. WURZER bij Tering, Hoest en Asthma, Landschapsraad VON POLNITZ genas daardoor van eene hardnekkige onderbuikskwaal, Generaal-Majoor KING van Verzwakking en Zenuw-ongesteldheid, de Heer BOISGONTIER van eene Maagontsteking, de Heer C. HERMANN van Kramphoest. Ook hier te lande deelen ons de Heeren HUYSKES, te Zalt-Bommel; C. RIKKERS, te Groningen; KLINGER en C°., te Rotterdam; WAGNER te Delft; UHLENBROEK, te Utrecht; LEBBINK, te Doesborgh; ZWART, te Gorredijk, en anderen, vele gevallen mede, waar de REVALENTA leven en gezondheid schonk.

De REVALENTA herstelt de spijsvertering, versterkt de zenuwen en longen, zuivert het bloed, brengt nieren en lever in gezonden staat, bevordert de geregelde werking der organen en geneest volkomen alle maaglijden van welken aard ook, benevens verslijming en onderlijfskwalen, terwijl zij het gebruik van Pillen, Poeders of Mixture n geheel noodeloos maakt.

ZWAKKE PERSONEN, die de REVALENTA als ontbijt en avondeten geregeld gebruiken, zullen zich er uitermate wel bij bevinden; KINDEREN, die de moedermelk moesten missen en alleen met de REVALENTA werden opgevoed, werden sterk en tierig.

De REVALENTA is ook een goedkoop genees- en voedingsmiddel, omdat zij de Medicijnen overbodig maakt en zóó geconcentreerd is. dat een lepel vol (naauwelijks eene waarde van ten hoogste 10 Cents representerende) een geheel bord soep oplevert, voldoende voor eenen maaltijd.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door **F. von Windheim en Co.**, VERKOOPHUIS., *geteekend is.*

De prijs der *REVALENTA* is: 87½ Cent, f 2, f 3.50 f 8 en f 16.

Amsterdam, *Verkoophuis.*	Monnickendam, *K. Slot.*
Hoorn, *P. J. Ruttenberg.*	Nieuwe Diep, *P. Gelhard.*
Alkmaar, *Brongers Gz.*	Nieuwe Diep, *W. V. Bruinvis*
Beverwijk, *D. Mijsberg.*	Purmerend, *S. J. Veen.*
Enkhuizen, *J. Rienderhoff.*	Schagen, *W. A. Hazeu.*
Hoogwoud, *H. Storm.*	Uitgeest, Wed. *J. Daas.*
Koog a/Zaan, *H. de Jager.*	Zaandam, *K. Nieuwenhuis.*
Krommenie, wede. *K. J. van Treijchel.*	O. Zaandam, *H. A. Smit,* voor de Koog.
Medemblik, *K. H. Idema.*	

en in de bekende Dépôts in de andere Steden.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 22 Oct.

TARWE 130 ℔ bonte Poolsche f 346.

ROGGE prijshoudend, 124 ℔ Pruissische f 228; 123 ℔ dito f 222; 120 ℔ Odessa f 206 bij partij; 120 ℔ dito f 207; 117 ℔ Archangel f 207; 117 ℔ dito f 205 van hoord; 118 ℔ Berdianski f 206. Op levering per 2100 kilo deze maand iets vaster, Voorjaar onveranderd; Oct. f 195, 196; Nov. f 192; Maart en Mei f 190. Aangezegd 425 last, totaal 3050.

GARST onveranderd; 113 ℔ Deensche f 189.

In veiling verkocht; 18 last 113 ℔ gebroeide Pruissische ROGGE tot f 197 à 198; en wegens zeeschade: circa 134 last 110 á 115 ℔ Amerik. dito tot f 162 à f 178 en 176 last 112 à 116 ℔ Taganrog dito tot f 184 à 191, beide per 2100 kilo.

KOOLZAAD op het Najaar ½ p. vl. hooger; op het Voorjaar onveranderd; op 9 vat Olie in Oct. en Nov. 83½ p. vl.; April 85 p. vl.

LIJNZAAD zonder handel.

RAAPOLIE dadelijk en op levering traag; op 6/w. f 48½; Vlieg f 47¼; 1°. Nov. f 47¼, 47; Dec. en Mei f 47½.

LIJNOLIE dadelijk vast, op levering prijshoudend; op 6/w. f 43½; Vlieg f 42¼; 1°. Nov. f 42; Dec. f 40¾; Voorjaar f 39¼.

HENNEPOLIE op 6/w. f 47¼; vlieg. f 46.

HOORN, 23 Oct.

KAAS. — Kleine Gras Hoogste marktprijs f 27,; Middelste. prijs f 25,00; Laagste prijs f 21,oo. Commissie f 28,00

Aangevoerd 245 Stapels, wegende 59,006 ned. Ponden.

PURMERENDE, 21 Oct.

KAAS. — Kleine Gras f 27,. Middelb. Gras f 29,00. Id Hooi f ,. Id. Hooi f ,.

Aangevoerd 239 *Stapels*, te zamen wegende 63,401 ned. Pd.

VEE. — 6 Paarden. 232 Runderen. 96 Vette Varkens, van 38 tot 46 cents per ned. pond. 37 Magere Varkens, van f 10 tot f 17 per stuk. 446 Biggen van f 3,oo tot f 6,00 per stuk 74 Vette Kalveren van 60 tot 80 cents per Ned. pond. 26 Nuchtere Kalveren van f 9,oo tot f 21.oo per stuk. 1301 Schaen en Lammeren.

BOTER f 1,05 tot f 1,20 per N. pond.

Kippen-Eijeren f 3,3o à , de 1oo stuk.

Eende-Eijeren f 3,2o à , de 1oo stuks.

HAARLEM, 20 Oct.

Roode Tarwe f à ,; witte dito f 9,00 à f 9,70. Gerst f 9. Haver f 3,30 à f 3,80. Graauwe Erwten f 8. Capueijnder dito f 8. dito f Bruine Boone f . Zomer Koolzaad f

LEIDEN, 18 Oct.

Boter 1ste kwal. f 1,32 1/2 à 1,42 1/2: mindere kwaliteit f 1,12 1/2 á f 1,32 1/2. Verkocht 6910 Ned. Pond.

LEEUWARDEN, 17 Oct.

Boter f 51,00.

BEURSBERIGTEN DER EFFECTEN (23 Oct.)

Nederlanden.	Werkelijke Schuld . . .	2 1/2	64	64 1/8
	Dito dito . . .	3	76 3/8	
	Dito dito . . .	4	99 9/16	
	Handelmaats. op resc.	4 1/2	139 3/4	140
Oostenrijk.	Oblig Metalliek ., .	5	54 1/16	54 1/8
	Dito Rente Amst. .	5	75 5/8	76
	Dito Nation. 1854	5	62 11/16	62 13/16
Polen.	Obligatiën.	4		
Rusland.	Oblig. bij Hope en Co.	5	101 7/8	
	Dito dito 1828/29 .	5	101	
	Certif. dito 1831/33	5	83	
	Dito bij Stieglitz . .	4		
	Dito 5de Serie . . .	5	83 1/8	
	Dito 1855 6de Serie	5	90 7/8	90 15/16
Spanje.	Obligatiën.	2	45 7/16	
	Dito	3		
	Dito Binnenlandsche	3	49 5/16	49 7/16
Portugal.	Obligatien	3	45 3/8	45 11/16
	Dito 1856/60 . . .	3	45	45 1/16

SCHIEDAM, 23 Oct.

Moutwijn, het Ned. vat zonder fust	*f* 14,00	zonder de belast ?
Jenever „ „ „ „ „ „	19,50	„ „ „
Amst. proef „ „ „ „ ? „ „	20,75	„ „ „

MENGELWERK.

Levens-bijzonderheden van Dr. FAUST.

(Vervolg van no. 1167).

35. FAUST. *vervolgt dengene die hem had willen bekeeren.*

Faust begon nu de menschen meer te haten en ontevredener te worden. De twijfel aan de goddelijke genade en de vertwijfeling waarin hij daardoor verviel veroorzaakte in zijn binnenste een grooten haat jegens God en allen in God gelovenden. Den vromen buurman, die hem van den weg des verderfs had willen afbrengen, beschouwde hij als de oorzaak van zijne verergerden toestand; hem wilde hij zijne woede doen ondervinden. Hij riep daartoe den magtigsten van zijne dienstbare geesten, *Mephistopheles* en beval hem den vromen man met alle denkbare kwalen te bezoeken. *Mephistopheles* haalde de schouders op en zeide: „wij zullen weinig met hem kunnen verrigten." *Faust* echter volharde bij zijn besluit. Zoo gebeurde het dan dat de duivel den volgenden nacht in het huis van den vromen man zulk een geweldig leven maakte, dat het hem toescheen alsof de wereld verging. Toen de vrome grijsaard het wilde gehuil, het rammelen met de ketens, het gooijen en kloppen hoorde, dacht hij, dat dit de belooning was, die *Faust* hem voor zijne poging tot bekeering toezond. Hij begon daarom met zijn hart tot God te bidden en vond weldra den moed met den boozen geest een kans te wagen. Toen het vreeselijk geraas zijn slaapkamer meer en meer naderde en eindelijk in dezelve ontstond, zoodat het hem voorkwam alsof stoelen en banken in de kamer door elkander geworpen werden en alsof de grond met ijzeren hamers verbroken werd, toen weldra het akeligst gehuil en het honendst gelach der hel, zich nabij zijne ooren liet hooren, zoo luid dat de vensters er van rammelden, toen riep de vrome man: „Satan, wat maakt gij toch een schoon muziek? Hebt gij die zuivere klanken in de herberg bij de dronken boeren geleerd? Toe maar! Uw concert is zeer liefelijk: waarom wordt gij niet kamermusicus aan een vorstelijk hof? Wat wilt gij toch in mijn stil vertrekje: mijn ziel krijgt gij toch niet, wanneer ik van hier ga dan vaart zij den Almagtigen God des Hemels in handen. Ik zal een liedje zingen bij uwe schoone melodie; hoor hoe het u bevalt." En nu begon de grijsaard met luider stem het lied aan te heffen:

Door Adams val is alles verdorven, enz.

De duivel, die de geestelijke liederen niet wel verdragen kon, maakte zich, terwijl de oude man het lied met een krachtige stem ten einde toe zong, uit de voeten, en toen hij *Faust* den volgenden dag berigtte, hoe hij zich van zijne taak gekweten had, deelde hij hem tevens mede dat hij met spot en schande had moeten aftrekken. *Faust* werd razend van woede. Toen echter zijn bediende *Wagner* binnenkwam en hem verhaalde, dat men zijn ouden buurman dood in zijn bed had gevonden, verheugde hij zich daarover, want hij meende dat hij den armen man door zijne kunsten om het leven had gebragt; deze echter was na het verdwijnen van den duivel uit zijne woning onder de liefelijkste droomen zacht ontslapen.

36. *Het weelderige leven van* FAUST *in zijne woning.*

Faust gaf zich, om zich te bedwelmen, van tijd tot tijd weder aan allerlei zinnelijke vermaken over. Hij gaf gastmalen en drinkgelagen, op welke het soms zeer luid toeging en allerlei kunsten vertoond werden, die den dwazen stof tot lagchen opleverde, doch die niet waardig waren de zaligheid der ziel daarvoor te verkoopen. Als een bewijs hoe het op zulke drinkgelagen somtijds toeging wordt verhaald dat eenige vrolijke gasten op een vastendag *Faust* in zijne woning bezochten om zich bij hem te vermaken. Zij vonden hem bij een stuk gebraden rundvleesch en hij noodigde hen uit zijne gasten te zijn. Zij hadden echter gehoopt iets beters te zullen vinden, doch namen het aangebodene voor lief. Nadat zij het rundvleesch gegeten hadden zeide *Faust* tot hen: „Gij hebt mij waarde vrienden, bij mijnen eenvoudigen maaltijd overvallen en niet versmaadt daaraan deel te nemen; ik wil mij daarom dankbaar betoonen en uw nu iets uit keuken en kelder van voorname heeren voorzetten." Hij verwijderde zich daarom en beval zijnen dienaar *Mephistopheles* voor een kostelijken maaltijd te zorgen. Niet lang daarna werd door den gehoorzamen dienaar de geheele tafel met de vreemdste en lekkerste spijzen bezet en de kostelijkste wijn overvloedig opgedragen. Tusschen twee rookende stukken gebraden vleesch stond een eigenaardig toebereide kalfskop. *Faust* verzocht een van de gasten, een student, den kalfskop te snijden en toen deze daarvoor toebereidselen maakte en het mes er in wilde steken, begon de kalfskop op een zeer klagende wijze te schreeuwen en vroeg: „O wee, wat heb ik u gedaan?" De student werd zoo bleek als een doode en liet mes en vork vallen, 't welk aan *Faust* en zijne vrienden ruimschoots stof tot lagchen gaf, want deze bemerkten weldra, dat dit een van *Faust's* toovermiddelen was. *Faust* liet den kalfskop wegnemen en men begon nu aan de andere geregten, die zich allen zonder tegenspraak lieten gebruiken, ook de wijn werd niet verschoond. Plotseling hoorden de gasten in de verte een liefelijke muziek, die steeds nader en nader kwam en eindelijk in de kamer zelve weergalmde, zonder dat men de muzikanten bemerkte. De muziek ging nu in een vrolijke wals over en op eens begonnen de glazen en flesschen zich op de tafel volgens de maat der muziek te bewegen, steeds sneller en sneller, totdat zij eindelijk huppelend begonnen te dansen. Eenige gasten grepen naar de glazen, opdat er bij de hevige beweging niets van den kostelijken wijn, dien zij bevatten zou verloren gaan, maar nu maakte zich de dans woede ook van hen meester die de glazen vasthielden en begonnen nu te dansen en te springen dat het een lust was om te zien. Eeidelijk liet *Faust* een aantal aarden potten binnen brengen en op verschillende plaatsen op den grond zetten. Ook dezen begonnen weldra te dansen, schenen echter nog vrolijker dan de glazen en sprongen hier en daar en door elkander, tot dat zij tegen elkander aantuimelden en krakend in stukken braken. Dat was een goote aardigheid. Hiermede echter nog niet te vreden liet *Faust* een haan vangen, plaatste dien voor zich op de tafel en gaf hem uit zijn glas te drinken. Niet lang duurde het of de haan werd door een eigenaardige soort van dronkenschap bevangen, hij kraaide niet meer maar zong de aardigste liedjes en danste daarbij met alle krachten. Eindelijk haalde *Faust* een viool te voorschijn legde die op de tafel en riep een vreemden naam. Daar werd de deur geopend en een oude groote aap trad deftig binnen, boog zich voor alle aanwezenden, greep de viool en speelde met ongewone vaardigheid de vreemdste stukken, bewoog zich daarbij zoo juist en beteekenisvol en trok zulke lelijke gezigten dat de toehoorders en toeschouwers niet wisten of zij hem bewonderen of belagchen moesten. Ten slotte speelde hij een vrolijk stukje en nu sprongen nog twaalf andere apen grooten en kleinen, met lange en met korte staarten de deur in, die een dollendans begonnen. Zij sprongen rondom elkander en over elkander, wendden en draaiden zich dat het een lust was om te zien. Op eens wierp de groote aap zijn viool weg en sloeg met den strijkstok onder de dansers met dezelfde hartstogt rond waarmede hij vroeger gespeeld had. Daardoor ontstond er een schrikkelijk gehuil, de apen vlogen van angst de kamer rond als waren zij bezeten, de oude aap met den strijkstok altijd achter hen tot dat een van de apen het venster uitsprong, de anderen hem allen volgden en ten laatste ook de muzikant. Gedurende dit concert en ballet was het inmiddels avond geworden en de gasten waren door het lagchen weder hongerig geworden *Faust* meende dat hij nu voor het avondeten zorgen moest. Hij nam daarom een langen stok bestreek denzelven met lijm en hield dien ten venster uit terwijl hij een vrolijk liedje zong. Het duurde niet lang of van alle zijden vlogen spreeuwen en snippen en vinken aan, die zich op den stok nederlieten, waarvan zij zich niet weder konden losmaken. Er kwamen er zelfs zoo velen dat zij allen niet op den stok eene plaats konden vinden. Deze vogels werden spoedig geplukt, gebraden en gegeten. Vervolgens ontbood *Faust* ter eer van zijne gasten eenige bevallige schoonen, met welke nu bij spel, dans en wijn den nacht werd doorgebragt. Bij het aanbreken van den morgen zagen zij dat er gedurende den nacht veel sneeuw was gevallen. Terstond noodigde *Faust* zijne gasten tot eene sledevaart uit. De sleden hadden den vorm van draken met gloeijende oogen. uit wier neusgaten twee rookzuilen omhoog stegen, terwijl hunne bekken vuur spuwden. *Faust* plaatste zich op den kop van den draak zijne gasten op den rug en op de staart zetten zich een aantal apen neder, die de vreemdste sprongen maakten en op verschillende valsche muziekinstrumenten een vervaarlijk gedruisch maakten. Deze zonderlinge sleden bewogen zich zonder paarden, naar den wil van *Faust*, met ongeloofelijke snelheid en zoo reed het vrolijke gezelschap door alle straten van Wittenberg onder een luid gejubel en geschreeuw. Alle bewoners der stad liepen te zamen, om dit vreemde schouwspel te zien; eenige lachten daarover anderen sloegen een kruis.

(Wordt vervolgd.)

Gedrukt bij **P. J. PERSIJN**, te HOORN